

LITURGIE

2e zomerdienst Ichthus-Kapel

Grensstenen; over de ander en jezelf

Luiden van de klok

Persoonlijke voorbereiding: Deuteronomium 27: 17 *‘Vervloekt is een ieder die de grensstenen van een ander verplaatst.’ Dan antwoordt heel het volk ‘Amen’.*

Als de voorganger opstaat, staan allen op.

Zingen: psalm 146c:1 (Lb 1973: gz 21)

1. Alles wat adem heeft love de Here,
zinge de lof van Isrels God!
Zolang ik hier in het licht mag verkeren,
roem ik zijn liefde en prijs mijn lot.
Die lijf en ziel geschapen heeft
worde geloofd door al wat leeft.
Halleluja! Halleluja!

Groet en onze hulp:

V: De Heer zij met u

G: Ook met u zij de Heer

V. Onze hulp is in de naam van de Heer

G. Die hemel en aarde gemaakt heeft

V. die trouw houdt tot in eeuwigheid

G. en niet loslaat het werk van zijn handen. Amen.

Zingen: psalm 146c: 4

4. Hij is 't, die hemelen, zeeën en aarde,
die al wat is tot aanzijn riep,
de enige God die zijn macht openbaarde,
Hem is gehoorzaam wat Hij schiep.
Hij, die het al heeft in zijn hand,
houd ook ons zwak geloof in stand.
Halleluja! Halleluja!

Inleiding

Gebed om ontferming met driemaal gezongen 'Heer, ontferm U'; lied 367b

**Zingen: lied 489: 1, 2 en 3
(lb 1973: gz 160)**

1. Komt ons in diepe nacht ter ore:
de morgenster is opgegaan,
een mensenkind voor ons geboren,
God zal ons redden is zijn naam.
Opent uw hart, geloof uw ogen,
vertrouwt u toe aan wat gij ziet:
hoe 't woord van God van alzo hoge
hier menselijk aan ons geschiedt.

2. Geen ander teken ons gegeven
geen licht in onze duisternis
dan deze mens om mee te leven
een God die onze broeder is.
Zingt voor uw God, Hij openbaarde
in Jezus zijn menslievendheid.
Zo wordt de wereld nieuwe aarde
en alle vlees aanschouwt het heil.

3. Zoals de zon komt met zijn zegen
een bruidegom van licht en vuur,
zo komt de koning van de vrede
voorgoed gekomen is zijn uur.
Hij huwt de mensen aan elkander
zijn liefde gaat van mond tot mond.
Hij geeft zijn lichaam ons in handen.
Zo leven wij zijn nieuw verbond.

Gebed bij de opening van het Woord

Schriftlezing: Job 24: 2-6

'2 Er zijn mensen die grensstenen verplaatsen, die kudden stelen en ze weiden als de hunne. 3 Ze drijven de ezel van de wezen weg, ze nemen van de weduwe haar os als onderpand. 4 De armen worden van het pad gedrongen, de behoeftigen kruipen bij elkaar. 5 Kijk, als wilde ezels in de woestijn trekken ze uit, op zoek naar voedsel, want de wildernis moet hun kinderen te eten geven. 6 Van andermans veld oogsten ze de resten, in de wijngaard van de goddeloze plukken ze de laatste druiven.'

**Zingen: Evangelische Liedbundel 307: 1 en 2
(melodie 'Ik wil mij gaan vertroosten')**

1. Wij die met eigen ogen
de aarde zien verscheurd,
maar blind en onmeedogend
ontkennen wat gebeurt :
dat oorlog is geboden
en vrede niet mag zijn,
dat mensen mensen doden,
dat wij die mensen zijn.

2. Wij die nog mogen leven
van hoop en vrees vervuld,
aan machten prijs gegeven
aan meer dan eigen schuld,
wij die, God weet hoe verder,
tot hier toe zijn gespaard:
dat wij toch nooit erkennen
het recht van vuur en zwaard.

Schriftlezing: Marcus 10: 17-21

'17 Toen hij zijn weg vervolgde, kwam er iemand naar hem toe die voor hem op zijn knieën viel en vroeg: 'Meester, wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?' 18 Jezus antwoordde: 'Waarom noemt u mij goed? Niemand is goed, behalve God. 19 kent de geboden: pleeg geen moord, pleeg geen overspel, steel niet, leg geen vals getuigenis af, bedrieg niemand, toon eerbied voor uw vader en uw moeder.' 20 Toen zei de man: 'Meester, sinds mijn jeugd heb ik mij daaraan gehouden.' 21 Jezus keek hem liefdevol aan en zei tegen hem: 'Eén ding ontbreekt u: ga naar huis, verkoop alles wat u bezit en geef het geld aan de armen, dan zult u een schat in de hemel bezitten; kom dan terug en volg mij.'

Zingen: Evangelische Liedbundel 307: 3

3. Dat wij toch niet vergeten
waartoe wij zijn gemaakt,
dat diep in ons geweten
opnieuw het licht ontwaakt.
Dat in ons wordt herschapen
de geest die overleeft.
Dat onze lieve aarde
nog kans op redding heeft.

Overdenking

Na korte stilte zingen we lied 793: 1, 2 en 3 (melodie 'Wat de toekomst')

1. Bron van liefde, licht en leven,
voor elkaar zijn wij gemaakt
door uw hand elkaar gegeven,
door uw vinger aangeraakt.
Laat ons op uw toekomst hopen,
gaandeweg U tegemoet;
dat wij samen lachend lopen
in uw grote bruiloftsstoet

2. Bron van liefde, licht en leven,
zon die hartverwarmend schijnt,
woord van hogerhand gegeven,
trouw en teder tot het eind –
al zou ons een vijand haten,
al gaat zelfs de liefste heen,
liefde zal ons nooit verlaten:
Gij laat ons geen dag alleen.

3. Bron van liefde, licht en leven,
laat uw vreugde in ons zijn;
is de blijdschap weggebleven,
liefde maakt van water wijn.
Dat wij dan elkaar beminnen
zó dat zelfs de dood niet scheidt;
niets kan liefde overwinnen –
liefde heeft de eeuwigheid.

Dankgebed en voorbede

Inzameling van de gaven: 1^e collecte voor de NBV. De Helpende Hand.

De Helpende Hand is een project dat uitgaat van de Diaconie. De doelstelling is om door middel van een wekelijkse uitreiking van een voedselpakket de financiële zorg van enkele gezinnen, die van een minimum uitkering moeten rondkomen, iets te verlichten. Van harte aanbevolen!

2^e collecte is voor de PGEmmen.

Slotlied: lied 276: 1 en 3

1. Zomaar een dak, boven wat hoofden,
deur die naar stilte openstaat.

Muren van huid, ramen als ogen,
speurend naar hoop en dageraad.

Huis dat een levend lichaam wordt
als wij naar buiten gaan
om naast elkaar te staan.

3. Tafel van Een, brood om te weten
dat wij elkaar gegeven zijn.

Wonder van God, mensen in vrede,
oud en vergeten nieuw geheim.

Breken en delen, zijn wat niet kan,
doen wat ondenkbaar is,
dood en verrijzenis.

Zegen